

Olympijské hnutie na Slovensku

Súčasný Slovenský olympijský výbor vznikol na ustanovujúcom zasadnutí 19. decembra 1992. V predchádzajúcom období sa olympijské hnutie na Slovensku sa rozvíjalo predovšetkým pod egidou Československého olympijského výboru so sídlom v Prahe. V období druhej svetovej vojny a krátko po nej pôsobil na území Slovenského štátu Slovenský olympijský výbor (vznikol v roku 1939 a bol rozpustený v roku 1947). Súčasný Slovenský olympijský výbor sa nepovažuje za nástupcu bývalého SOV. Považuje sa za jedného z dvoch nástupcov Československého olympijského výboru, ktorý pôsobil s vynútenou vojnovou prestávkou v rokoch 1919 – 1992.

Najdôležitejšie udalosti, spojené s vývojom olympijského hnutia na Slovensku, sú zaznamenané v nasledovnej chronológii.

PERIÓDY A CHRONOLÓGIA VÝVOJA OLYMPIJSKÉHO HNUZIA NA SLOVENSKU

1896 – 1912: ÉRA UHORSKA

- 1896 - So štartovým číslom jeden štartoval na Hrách I. olympiády nového veku v Aténach v roku 1896 rodák z Hronca, atlét Alojz Szokol (Alajos Szokolosi), tretí najrýchlejší bežec na 100 m. Bol prvým z celkového počtu 18 uhorských olympionikov, štartujúcich na OH v rokoch 1896 – 1912, ktorí pochádzali z územia dnešného Slovenska.
- Zo športovcov, narodených na území dnešného Slovenska, bol v ére uhorskej účasti na olympijských hrách (1896 – 1912) jednoznačne najúspešnejší plavec Zoltán Imrich Halmaj (Halmay). Rodák z Vysokej pri Morave dosiahol dovedna sedem medailových umiestení, vrátane dvoch víťazných (celková bilancia 2 – 4 – 1). Oba triumfy dosiahol na OH 1904 v St. Louis, kde vyhral na 50 i 100 yardov voľným spôsobom. Olympijským víťazom sa okrem neho stal ešte strelec z Košíc Alexander (Sándor) Prokopp, ktorý v Štokholme 1912 triumfoval v strelbe z vojenskej pušky na 300 m.
- Medailové umiestenia dosiahli v spomínanom období ešte traja rodáci zo Slovenska – šermiar z Trebišova Vojtech (Béla) Zulawszky (druhý v šerme šablou na OH 1908 v Londýne), atlét z Kocsa Mór Koczán (tretí v hode oštepom v Štokholme 1912) a košický gymnasta Ľudovít Kmeťko (Kmettykó-Aradi, člen strieborného sokolského družstva na OH 1912). Všetci piati títo medailisti z uhorskej éry, vrátane Koczána, ktorý neskôr na OH 1924 reprezentoval ČSR, prežili veľkú väčšinu svojho života na území dnešného Maďarska, kde aj zomreli.

1919 – 1936: ÉRA MEDZI VOJNOVEJ ČSR

- 1919 - Po vzniku Československej republiky v roku 1918 rozšíril Český olympijský výbor svoje aktivity aj na Slovensko. Československý olympijský výbor (ČSOV) vznikol 19. júna 1919. Až do roku 1947 však Slovensko nemalo v ČSOV ani jedného zástupcu.
- V období medzi dvoma vojnami (1918 – 1936) sa v česko-slovenskom drese predstavilo na olympiádach osemnásť Slovákov a získali spolu dve strieborné medaily - obidve na OH 1936 v Berlíne. Stalo sa tak zásluhou košickej gymnastky Matildy Pálfyovej, členky druhého družstva (Pálfyová je historicky

prvá ženská olympijská medailistka slovenského pôvodu a narodená na území dnešného Slovenska) a trnavského zápasníka v gréckorímskom štýle do 66 kg Jozefa Herdu.

- V medzivojnovom období chýbali Slováci na olympijských hrách len v Antverpách 1920. Počet účastníkov OH zo Slovenska na jednotlivých Hrách olympiády bol v období medzi prvou a druhou svetovou vojnou nasledovný: Paríž 1924 - 4, Amsterdam 1928 - 4, Los Angeles 1932 - 3, Berlín 1936 - 9. Na zimných olympijských hrách štartovali slovenskí športovci prvý raz až v Garmisch-Partenkirchene v roku 1936, kde súťažili hokejista Ladislav Troják a bežec na lyžiach Lukáš Mihalák.

1939 – 1945: ÉRA SLOVENSKEHO ŠTÁTU

- 1939 - V roku 1939 na základe Mníchovskej dohody mocností došlo k rozdeleniu ČSR a k vzniku Slovenského štátu. Ešte v tom istom roku utvorili olympijskí prívrženci na Slovensku najprv prípravný výbor (12. mája 1939) a potom sa zišlo ustanovujúce valné zhromaždenie Slovenského olympijského výboru (18. júna 1939). Za prvého predsedu zvolili MUDr. Gejzu Reháka, po jeho smrti v roku 1940 sa predsedom stal Jozef Terlanda. Tajomníkom bol Vojtech Okolicsanyi (neskôr Okoličányi – po vojne aj hokejový rozhodca na olympijskom turnaji). MOV prijal SOV iba provizórne. K definitívnemu členstvu nedošlo. Najbližšie zasadnutie MOV sa uskutočnilo až po druhej svetovej vojne (3. - 6. septembra 1946), a to nepotvrdilo Slovensko ako člena MOV. Prvý SOV bol krátko po vojne rozpustený, ale oficiálny výmer dostali jeho funkcionári až 20. septembra 1947
- Vo vojnovom období sa neuskutočnili žiadne letné ani zimné olympijské hry (tie, ktoré boli plánované na roky 1940 a 1944, boli zrušené), preto slovenskí športovci pod vlajkou vojnového Slovenského štátu pod piatimi kruhmi nesúťažili.

1945 – 1992: ÉRA ČSR, ČSSR A ČSFR

- 1945 - Krátko po skončení druhej svetovej vojny na scénu opäť vstúpil obnovený Československý olympijský výbor, ktorý mal prvé povojnové zasadnutie 21. júna 1945. Až na zasadnutí 15. októbra 1947 kooptoval ČSOV do svojich radov aj prvých slovenských zástupcov - do funkcie podpredsedu JUDr. Ladislava Brežného. Československý olympijský výbor oficiálne ukončil svoju činnosť 27. marca 1993, keď už tri mesiace existovali samostatné národné olympijské výbory Česka a Slovenska.
- V povojnovej ére chýbali Slováci len na OH 1984 v Los Angeles, ktoré vtedajšia ČSSR, podobne ako takmer všetky krajiny vtedajšieho socialistického bloku, bojkotovala. Počet účastníkov OH zo Slovenska na jednotlivých Hrách olympiády bol nasledovný: Londýn 1948 - 3, Helsinky 1952 - 11, Melbourne 1956 - 11, Rím 1960 - 13, Tokio 1964 - 17, Mexico City 1968 - 25, Mníchov 1972 - 21, Montreal 1976 - 28, Moskva 1980 - 49, Soul 1988 - 49, Barcelona 1992 - 68 športovcov zo Slovenska.
- V období po 2. svetovej vojne pri účastiach slovenských športovcov na Hrách olympiády s výnimkou bojkotovaných OH 1984 len na OH 1992 nezískal žiadny športovec zo Slovenska olympijskú medailu. Olympijské medaily na letných OH si v období 1948 – 1992 vybojovalo dovedna 34 Slovákov. Traja z nich si medailovú radosť vychutnali až dvakrát. Rekordérom počas československej éry je bojnícky rodák, tenista Miloslav Mečíř, ktorý na OH 1988

- v Soule – pri olympijskom návrate tenisu do 64-ročnej prestávke – zvíťazil v dvojhre a bronzový kov si vybojoval vo štvorhre spoločne s Čechom Milanom Šrejberom. Športová gymnastka Marianna Krajčírová-Némethová, pôvodom z Košíc, bola dvakrát - v Tokiu 1964 i v Mexico City 1968 - veľmi platnou členkou strieborných družstiev ČSSR, vedených fenomenálnou „kráľovnou“ oboch týchto olympiád, Českou Věrou Čáslavskou. Na tých istých olympiádach bol jednou z ústredných postáv medailových družstiev ČSSR volejbalista, rodák z Moštenice Bohumil Golian – člen strieborného tímu v Tokiu 1964 a bronzového v Mexico City 1968.
- Okrem už spomínaného Mečířa si zlaté olympijské medaily na OH v období športového účinkovania pod česko-slovenskou vlajkou vybojovali siedmi olympionici slovenského pôvodu: boxer Július Torma (rodák z Budapešti vyhral do 67 kg na OH 1948 v Londýne) a Ján Zachara (rodák z Kubry zvíťazil do 57 kg na OH 1952 v Helsinkách), veslár Pavel Schmidt (Bratislavčan triumfoval v dvojskife s Čechom Václavom Kozákom na OH 1960 v Ríme), dráhový cyklista Anton Tkáč (rodák z Lozorna vyhral v šprinte na OH 1976 v Montreale), futbalisti Stanislav Seman a František Kunzo (rodáci z Košíc, resp. zo Spišského Hrušova boli členmi zlatého tímu ČSSR na OH 1980 v Moskve a sú vôbec jediní slovenskí olympijskí šampióni v kolektívnom športe) a atlét Jozef Pribilinec (rodák z Kopernice zvíťazil v chôdzi na 20 km na OH 1988 v Soule).

Zlatý a bronzový tenista z OH 1988 v Soule Miloslav Mečíř a jediný slovenský víťaz ZOH krasokorčuliar Ondrej Nepela, zlatý v Sappore 1972.

- Olympijské medaily okrem už spomínaných športovcov v povojnovom období pre ČSR, resp. ČSSR na OH získali: na OH 1952 v Helsinkách zápasník Mikuláš Athanasov (tretí v gréckorímskom štýle do 67 kg), na OH 1964 v Tokiu futbalisti Anton Urban, František Schmucker, Anton Švajlen, Štefan Matlák, Vladimír Weiss, Ján Geleta, Ivan Mráz, Vojtech Masný a Ľudovít Cvetler (členovia strieborného tímu ČSSR) a volejbalista Jozef Labuda (člen strieborného tímu ČSSR), na OH 1972 v Mníchove hádzanári Peter Pospíšil, Vincent Lafko a Andrej Lukošik (členovia strieborného tímu ČSSR) a atlétka Eva Šuranová (tretia v skoku do diaľky), na OH 1980 v Moskve atlét Imrich Bugár (druhý v hode diskom), pozemné hokejistky Viera Podhányiová, Alena Kyselicová a Iveta Šranková (členky strieborného tímu ČSSR), vzpierач Dušan Poliačik (tretí do 82,5 kg), boxer Ján Franek (tretí do 71 kg), zápasníci Dan Karabin (tretí vo voľnom štýle do 74 kg) a Július Strnisko (tretí vo voľnom štýle do 100 kg)
- Za existencie bývalého Česko-Slovenska na zimných olympijských hrách (ZOH) spolu štartovalo 64 slovenských športovcov, ktorí mali dovedna 97 účasť na jednotlivých ZOH - 46 v lyžovaní, 31 v ľadovom hokeji, 14 v krasokorčuľovaní, 3 v sánkovaní a 3 v biatlone.
- Medailami zo ZOH sa v období rokov 1948 - 1992 mohlo pochváliť dovedna šesťnaásť našich športovcov - tucet hokejistov, traja krasokorčuľari a jedna bežkyňa na lyžiach. Jediným víťazom ZOH zo Slovenska sa stal krasokorčuľiar Ondrej Nepela, zlatý na ZOH 1972.
- Najviac cenných kovov zo Slovákov získal hokejový brankár Vladimír Dzurilla, ktorý bol raz členom strieborného (1968) a dvakrát bronzového čs. Družstva (1964 a 1972). Viac ako jednou medailou - striebrom aj bronzom - ozdobili ešte ďalších dvoch hokejistov: Jozefa Golonku (striebro 1968 a bronz 1964) a Igora Libu (striebro 1984 a bronz 1992).
- Strieborné medaily okrem nich získali ešte šiesti slovenskí športovci - hokejisti Ladislav Troják (1948), Vincent Lukáč, Dušan Pašek a Dáriuš Rusnák (1984), krasokorčuľiar Karol Divín (1960) a bežkyňa na lyžiach Gabriela Svobodová-Sekajová (1984). Bronzové kovy si vybojovali ďalší šiesti Slováci - hokejisti František Gregor (1964), Rudolf Tajcnár (1972), Róbert Švehla, Peter Veselovský, Jaromír Dragan (1992) a krasokorčuľiar Jozef Sabovčík (1984).
- 1973 - V rámci návštevy ČSSR v termíne 23. - 27. septembra 1973 navštívil prezident MOV Michael Morris Killanin aj Slovensko v súvislosti s plánovanou kandidatúrou Vysokých Tatier na usporiadanie zimných olympijských hier v roku 1980, resp. 1984. Vláda ČSSR napokon podanie kandidatúry neodsúhlasila.
- 1981 - Na 84. zasadnutí MOV v západonemeckom Baden-Badene (29. septembra - 2. októbra 1981) prijali za jeho člena prvého Slováka - profesora Vladimíra Černušáka, podpredsedu ČSOV. Stal sa zástupcom MOV v ČSSR.
- 1990 - 6. apríla 1990 vznikla Olympijská spoločnosť Slovenska, predchodca SOV. Jej predsedníčkou sa stala bývalá atlétka Mária Mračnová-Faithová.
- 1991 - Olympijská spoločnosť Slovenska vydala publikáciu „Slovenskí olympionici“, ktorej autorom bol Igor Mráz.
- 1992 - V septembri 1992 navštívil Slovensko prezident MOV Juan Antonio Samaranch. Pri tejto príležitosti mu Univerzita Komenského udelila čestný doktorát. Prezident MOV udelil počas svojej bratislavskej návštevy Olympijský rad ako prvému Slovákovi bývalému úspešnému plavcovi, lekárovi a univerzitnému profesorovi Ľudovítovi Komadelovi.

- Z iniciatívy OSS 30. septembra 1992 vznikol prípravný výbor na konštituovanie SOV v zložení: Mária Mračnová (predsedníčka), Ján Hluchý (podpredsa), Ján Mráz (tajomník), Vladimír Černušák, Vladimír Miller, Július Dubovský, Ľubomír Kadnár, Anton Tkáč, Helena Hanková, Miloslav Benca, Jozef Labuda, Pavol Glesk, Ján Neubauer (členovia).
- Slovenský olympijský výbor vznikol ešte pred oficiálnym rozdelením Českej a Slovenskej federatívnej republiky – 19. decembra 1992 v Dome športu v Bratislave. Na ustanovujúcom zasadnutí zvolili do SOV 49 členov. Prvým predsedom sa stal profesor Vladimír Černušák, podpredsedami Anton Ihring, Ľubomír Kadnár a Mária Mračnová, členmi Vladimír Miller, Karol Mihok a Július Dubovský, predsedom revíznej komisie Karol Gumán.

1993 – SÚČASNOSŤ: ÉRA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

- 1993 - Výkonný výbor SOV schválil 14. januára 1993 svoj emblém, odznak a vlajku.
- 20. januára 1993 zaregistrovalo Ministerstvo vnútra SR Slovenský olympijský výbor ako občianske združenie.
- Predseda SOV Vladimír Černušák informoval 22. januára 1993 oficiálnym listom prezidenta MOV Juana Antonia Samarancha o založení SOV.
- Prezident MOV Juan Antonio Samaranch v liste, datovanom 2. februára, blahoželal SOV a uviedol, že MOV očakáva zaslanie oficiálnej žiadosti o prijatie.
- SOV poslal 15. februára 1993 oficiálnu žiadosť o uznanie Slovenskej republiky za riadneho člena MOV.
- Generálnym tajomníkom SOV sa 19. februára 1993 stal Ján Mráz.
- Na zasadnutí v Atlante (16. marca 1993) výkonný výbor Medzinárodného olympijského výboru prijal Slovenský olympijský výbor i Český olympijský výbor za svojho provizórneho člena.
- Československý olympijský výbor ukončil oficiálne svoju činnosť 27. marca 1993.
- V dňoch 14. – 15. mája 1993 prijala Asociácia európskych národných olympijských výborov Slovensko za svojho riadneho člena. V jej komisiách pracovali od deväťdesiatych rokov Ján Mráz (revízna), Jozef Prusák (právna) a Mária Mračnová (komisia EYOD).
- 12. júna 1993 vznikla Slovenská olympijská akadémia a jej prvým predsedom sa stal Pavol Glesk (od decembra 1995 ho vystriedal Ján Grexa).
- MOV na svojom 101. zasadnutí 24. septembra 1993 v Monaku definitívne uznal SOV a prijal Slovenský olympijský výbor za riadneho člena olympijského hnutia. Vladimír Černušák bol zvolený za člena MOV na Slovensku.
- 1994 - SOV schválil na svojom 3. zasadnutí 18. januára 1994 nomináciu prvej samostatnej slovenskej výpravy na ZOH. V ten istý deň vláda Slovenskej republiky poskytla nevyhnutné garancie, aby región Poprad-Tatry mohol podať predbežnú kandidatúru na usporiadanie XIX. zimných olympijských hier 2002.
- Slovenská delegácia (primátor Popradu Ján Madáč, primátor Liptovského Mikuláša Alexander Slafkovský, predseda SOV Vladimír Černušák a podpredseda slovenskej vlády Marián Andel) odovzdala 24. januára 1994 oficiálne v lausannskom sídle MOV do rúk prezidenta MOV J. A. Samarancha predbežnú prihlášku na usporiadanie ZOH 2002.
- Národná banka SR vydala 1. februára 1994 pamätnú mincu k 100. výročiu založenia MOV.

- 8. februára 1994 prijal na Bratislavskom hrade členov prvej slovenskej výpravy prezident Slovenskej republiky Michal Kováč. Olympijský sľub predniesli biatlonistka Martina Jašicová a hokejista Peter Šťastný.

Nástup výpravy Slovenskej republiky pri prvej samostatnej olympijskej účasti na ZOH 1994 v Lillehammeri. FOTO ŠTARTFOTO

- V nórskom Lillehammeri (12. – 27. februára 1994) Slovensko prvý raz štartovalo samostatne na zimnej olympiáde. Vlajkonosičom výpravy bol hokejový kapitán Peter Šťastný. Na XVII. ZOH skončilo Slovensko v bilancii krajín spomedzi 65 výprav na 27. mieste. Prvý olympijský bod získala za šieste miesto biatlonistka Martina Jašicová a potom sa k nej pridali rovnakým umiestením aj hokejisti. Spomedzi nich sa Žigmund Pálffy stal najproduktívnejším hráčom a Miroslav Šatan najlepším strelcom olympijského turnaja.
- 18. augusta 1994 prijala NR SR zákon o používaní a ochrane olympijskej symboliky a o Slovenskom olympijskom výbore.
- 27. septembra 1994 založili Slovenskú spoločnosť olympijskej a športovej filatelie, ktorej predsedom sa stal Peter Osuský. SSOŠF sa 9. októbra 1994 stala jedným zo zakladajúcich členov Medzinárodnej federácie olympijskej filatelie (FIPO).
- Na pozvanie prezidenta MOV navštívil 8. novembra 1994 jeho sídlo v Lausanne prezident Slovenskej republiky Michal Kováč a osemčlenná delegácia na čele s členom MOV a predsedom SOV Vladimírom Černušákom.
- V ankete Slovenskej olympijskej akadémie o najlepšieho slovenského olympionika v histórii zvíťazil v decembri 1994 atlét Jozef Pribilinec pred krasokorčuľiarom Ondrejom Nepelom a cyklistom Antonom Tkáčom.

- 1995 - Región Poprad-Tatry sa 24. januára 1995 podľa verdiktu výberového kolégia MOV nedostal do finálovej štvorice kandidátov na usporiadanie zimných olympijských hier v roku 2002. Na zasadnutí MOV v Budapešti v júni 1995 za dejisko ZOH 2002 zvolili americké Salt Lake City.
- Olympijská spoločnosť Slovenska odsúhlasila 28. januára 1995 svoj zánik a zlúčila sa so Slovenským olympijským výborom.
- Na 5. zasadnutí SOV 18. februára 1995 sa zvýšil počet členov VV SOV zo siedmich na deväť, novými členmi sa stali Ján Mitošinka a Ján Hluchý, Olympijská spoločnosť Slovenska sa včlenila do štruktúr SOV.
- Na valnom zhromaždení Asociácie národných európskych olympijských výborov 10. – 11. novembra 1995 prideliť usporiadanie 4. zimných Európskych olympijských dní mládeže (EYOD) regiónu Poprad-Tatry.
- 1996 - Vodný slalomár Peter Nagy a cyklistka Lenka Ilavská zložili 9. júla 1996 do rúk premiéra Vladimíra Mečiara olympijský sľub pred Hrami XXVI. olympiády v Atlante.
- V úvodný deň 105. zasadnutia MOV 15. júla 1996 odovzdal Juan Antonio Samaranch generálnemu tajomníkovi SOV Jánovi Mrázovi strieborný Olympijský rad.
- Na Olympijskom štadióne v Atlante (USA, štát Georgia) pochodovala 19. júla 1996 prvý raz v storočnej histórii novovekých letných hier výprava Slovenskej republiky, ktorú tvorilo 71 športovcov. Vlajkonosičom výpravy bol Jozef Lohyňa. V bilancii krajín (197 zúčastnených) obsadilo Slovensko 43. miesto (1-1-1).
- Historicky prvú medailu samostatného Slovenska (bronz) získal 25. júla 1996 získal v ľubovolnej malokalibrovke 60 strelec Jozef Gönci.
- Liptovskomikulášsky vodný slalomár Michal Martikán sa 27. júla 1996 stal v kategórii C1 na rieke Ocoee v štáte Tennessee prvým olympijským víťazom v dejinách Slovenskej republiky.
- Tretiu medailu slovenskej výpravy – striebornú – na OH v Atlante získal 4. augusta rýchlostný kanoista Slavomír Kňazovický v C1 na 500 m.
- 19. decembra 1996 pokrstili Vladimír Černušák a Michal Martikán knihu „Atlanta ´96“ autorov Mariána Šima, Antona Zerera, Petra Pospíšila a Jána Súkupa.
- K storočnici olympijských hier vydal Slovenský olympijský výbor publikáciu „Olympijské hnutie na Slovensku“ s podtitulom „Od Atén po Atlantu“. Kolektív autorov viedol Ján Grexa, na knihe sa ďalej autorsky podieľali Miroslav Hazucha, Zdenka Letenayová, Igor Machajdík a Borislav Petřík.
- 1997 - 13. januára 1997 podpísali ministerka školstva SR Eva Slavkovská, predseda SOV Vladimír Černušák a primátor mesta Poprad Štefan Kubík zakladateľskú zmluvu Výboru kandidatúry ZOH 2006, ktorý si pod vedením Jána Smereka vytýčil ako cieľ vybojovať pre región Poprad-Tatry právo usporiadať XX. zimné olympijské hry v roku 2006.
- Po Jánovi Mrázovi nastúpil 1. februára 1997 do funkcie generálneho tajomníka SOV Martin Benko.
- Olympijský víťaz z Helsínk (1952) Ján Zachara bol 22. februára 1997 na 10. zasadnutí SOV ocenený strieborným Olympijským radom.
- 17. apríla 1997 vznikla Olympijská marketingová spoločnosť, s. r. o., dcérska obchodná spoločnosť Slovenského olympijského výboru.
- Na ľudovom hlasovaní Olympijská voľba sa 11. októbra 1997 v ôsmich mestách a obciach regiónu Poprad-Tatry zúčastnilo 58 252 voličov (64,4 percenta z oprávnených) a 97,04 percenta vyslovilo súhlas s kandidatúrou na usporiadanie ZOH 2006.

- Medzinárodný olympijský výbor udelili v Lausanne na svojom 106. zasadnutí 4. septembra 1997 strieborný Olympijský rad slovenskému hokejistovi Petrovi Šťastnému.
- Na 11. zasadnutí SOV 18. októbra 1997 v Bratislave bol za predsedu SOV opätovne zvolený Vladimír Černušák. Podpredsedami sa stali Anton Ihring (pre športy), Július Dubovský (pre ekonomiku a marketing) a Mária Mračnová (pre olympijské aktivity). Za členov VV SOV boli zvolení Ján Dojčan, Zdenko Kríž, Vladimír Miller, Benjamín Leitner a Alexander Riecky (členom bol do roku 1999). Predsedníčkou kontrolnej komisie SOV (v roku 1999 sa zmenila na dozornú radu SOV) sa stala Libuša Schönová.
- 11. zasadnutie SOV jednomyselne podporilo projekt kandidatúry regiónu Poprad-Tatry na usporiadanie XX. zimných olympijských hier roku 2006, ktorý predložil predseda Výboru kandidatúry ZOH a ZPH 2006 Ján Smerek.
- V Rusovciach sa 18. decembra 1997 uskutočnila oslava piateho výročia SOV, na ktorej sa zúčastnil aj predseda Európskych olympijských výborov (EOV) Jacques Rogge.
- Delegácia Výboru kandidatúry Popradu-Tatier na usporiadanie ZOH a ZPH 2006 odovzdala 19. decembra 1997 oficiálnu kandidátsku prihlášku do rúk prezidenta MOV Juana Antonia Samarancha.
- 1998 – Biatlonistka Soňa Mihoková a hokejista Zdeno Cíger zložili 28. januára 1998 do rúk predsedu vlády SR Vladimíra Mečiara olympijský sľub výpravy pred odchodom na ZOH v Nagane.
- Na slávnostnom otvorení XVIII zimných olympijských hier v japonskom Nagane 7. februára 1998 (vo výprave bolo akreditovaných 40 slovenských športovcov) niesol slovenskú vlajku lyžiar Ivan Bátory. Naša výprava nezískala ani jednu medailu, najlepšími umiesteniami boli dve štvrté miesta (Soňa Mihoková a štafeta biatlonistiek). V neoficiálnom poradí krajín obsadilo Slovensko v konkurencii 72 krajín so šiestimi bodmi 24. miesto.
- V bratislavskom hoteli Holiday Inn sa 3. – 4. apríla 1998 konal 19. seminár generálnych sekretárov a šéfov misíí európskych národných olympijských výborov, ktorému predchádzalo zasadnutie výkonného výboru Európskych olympijských výborov, ktoré viedol jeho predseda Jacques Rogge.
- Vladimír Černušák a Mária Jasenčáková pokrstili 2. októbra 1998 oficiálnu publikáciu SOV - knihu „Nagano ´98“ autorov Antona Zerera, Petra Pospíšila a Jána Súkupa.
- 1999 - V Poprade-Tatrách sa 6. – 12. marca 1999 uskutočnili 4. zimné Európske olympijské dni mládeže (EYOD) so 1136 účastníkmi zo 40 krajín. Čestným hosťom bol aj predseda EOV Jacques Rogge. Oheň zapálila Mária Jasenčáková, päťnásobná účastníčka ZOH. Predsedníčkou organizačného výboru podujatia bola Mária Mračnová, generálnym sekretárom Ladislav Harvan.
- V marci 1999 spustil SOV na internete svoju novú webovú stránku www.olympic.sk.
- Kandidatúra Popradu-Tatier na usporiadanie zimných olympijských hier v roku 2006 na zasadnutí MOV v Soule 19. júna 1999 neuspela. Dejiskom ZOH 2006 sa stal taliansky Turín.
- 19. augusta 1999 sa z vážnych rodinných dôvodov vzdal funkcie predsedu SOV Vladimír Černušák. Z titulu členstva v MOV zostal ex officio členom výkonného výboru SOV. Až do zvolenia nového predsedu bol splnomocnený viesť SOV prvý podpredseda Anton Ihring.
- 20. novembra 1999 zvolilo 16. zasadnutie SOV za nového predsedu SOV Františka Chmelára. Zároveň sa Vladimír Černušák stal čestným predsedom SOV.

- 2000 - Prezident MOV Juan Antonio Samaranch prijal 8. februára 2000 v Lausanne nového predsedu SOV Františka Chmelára.
- 15. marca 2000 vydal SOV v slovenskej mutácii Olympijskú chartu.
- 15. apríla na 17. zasadnutí SOV (posledné pod týmto názvom, potom valné zhromaždenia) zvolili etickú radu SOV a jej prvého predsedu Pavla Rosu.
- Medzinárodná olympiáda detí a mládeže Kalokagatia, ktorú otvorili 21. júna 2000 v Trnave, mala slávnostný charakter. Na podujatí sa zúčastnil aj Jacques Rogge, vtedy predseda EOJ (jeho štvrtá návšteva na Slovensku).
- 2. júla 2000 sa konalo ustanovujúce valné zhromaždenie Slovenskej asociácie olympionikov (SAO), ktoré zvolilo za predsedu Anton Tkáča.
- 5. augusta 2000 navštívil tretí raz Bratislavu Juan Antonio Samaranch, ktorý sa zúčastnil na 18. valnom zhromaždení SOV (po sedemnástich zasadnutiach to bolo po prvý raz valné zhromaždenie).
- Basketbalistka Zuzana Žirková a strelec Jozef Gönci predniesli 31. augusta 2000 do rúk premiéra Mikuláša Dzurindu olympijský sľub pred Hrami XXVII. Olympiády v Sydney.
- Na slávnostnom otvorení OH 2000 15. septembra 2000 v austrálskom Sydney niesol slovenskú vlajku kanoista Slavomír Kňazovický. Vo výprave SR bolo 112 športovcov. Slovensko obsadilo v medailovom poradí krajín (199 zúčastnených) 38. miesto (1-3-1).
- Prvú našu medailu získala v Sydney 17. septembra 2000 plavkyňa Martina Moravcová v disciplíne 200 m voľný spôsob.
- V jeden deň (19. septembra 2000) – tri medaily! V jednej disciplíne dokonca dve – vo vodnom slalome v kategórii C 1 získal Michal Martikán striebro a Juraj Minčík bronz. V plávaní pridala svoju druhú medailu Martina Moravcová (100 m motýlik).
- 20. septembra 2000 zlato bratov Pavla a Petra Hochschornerovcov vo vodnom slalome v kategórii C 2.
- Slovenská delegácia na čele s členom MOV Vladimírom Černušákom a s predsedom SOV Františkom Chmelárom odovzdala 28. septembra 2000 prezidentovi MOV Juanovi Antoniovovi Samaranchovi najvyššie slovenské štátne vyznamenanie - Biely dvojkríž I. stupňa.
- Mama olympijských víťazov Gabriela Hochschornerová a podpredseda vlády SR Ľubomír Fogaš pokrstili 21. novembra 2000 oficiálnu publikáciu SOV „Sydney 2000“ autorov Antona Zerera, Petra Pospíšila a Jána Súkupa.
- Krasokorčuliar Ondrej Nepela sa 21. decembra 2000 stal víťazom ankety o najúspešnejšieho slovenského športovca 20. storočia. Za ním skončil cyklista Anton Tkáč a hokejista Vladimír Dzurilla. Vyhlasovateľom ankety bol Slovenský olympijský výbor v spolupráci s Klubom športových redaktorov SSN a s denníkom Šport. Zo stočlennej nominácie vybrali čitatelia Športu 26 športovcov. Členovia 15-člennej poroty tajným hlasovaním z nich vybrali najlepšiu desiatku a o poradí v jej rámci rozhodovala porota verejným hlasovaním všetkých členov počas galavečera v koncertnej sieni Slovenského rozhlasu v Bratislave.
- 2001 - Na 21. valnom zhromaždení 31. marca 2001 zvolili na ďalší olympijský cyklus za predsedu SOV opäť Františka Chmelára. Za podpredsedov boli zvolení Vladimír Miller (pre letné športy), Július Dubovský (pre zimné športy) a Mária Mračnová (pre olympijské aktivity). Členmi VV SOV sa stali Miroslav Haviar, Zdenko Kríž, Stanislav Kropilák, Marián Kukumberg, Igor Nemeček a Anton Tkáč. V januári 2002 bol dodatočne za člena VV SOV zvolený aj Jozef Bazálik, ktorý nahradil Vladimíra Černušáka – jemu sa totiž po ukončení členstva v MOV skončilo členstvo ex officio vo VV

SOV. Zároveň valné zhromaždenie SOV schválilo nový emblém SOV a olympijského tímu.

- Čestný predseda SOV Vladimír Černušák sa na 112. zasadnutí MOV 16. júla 2001 v Moskve stal čestným členom MOV. Jeho mandát člena MOV vypršal z vekového limitu (v novembri oslávil osemdesiatku) v roku 2001.

Prezident MOV Jacques Rogge dekoruje čestného predsedu SOV Vladimíra Černušáka strieborným Olympijským radom. FOTO ŠTARTFOTO

- SOV a Klub fair play SOV usporiadali 13. - 14. septembra 2001 v Bratislave valné zhromaždenie Európskeho hnutia fair play (EFPM) a Európsku konferenciu fair play, na ktorej sa zúčastnili delegáti z 18 krajín.
- Generálny sekretár SOV Martin Benko sa 30. novembra 2001 na štyri roky stal členom výkonného výboru Európskych olympijských výborov (EOV).
- V Lausanne prijal 14. decembra 2001 v júli zvolený prezident MOV Jacques Rogge nový výkonný výbor SOV.
- 2002 - Na 21. valnom zhromaždení SOV 14. januára 2002 bol Martin Benko zvolený z troch uchádzačov za kandidáta SOV na post člena MOV pre Slovensko.
- Biatlonistka Soňa Mihoková a bežec na lyžiach Ivan Bátory zložili 28. januára 2002 na Bratislavskom hrade do rúk prezidenta SR Rudolfa Schustera pred odchodom na XIX. ZOH v Salt Lake City olympijský sľub.
- MOV udelil 6. februára 2002 počas svojho zasadnutia v Salt Lake City strieborný Olympijský rad Vladimírovi Černušákovi.
- Na slávnostnom otvorení zimných olympijských hier v americkom Salt Lake City (štát Utah) niesol 8. februára 2002 slovenskú vlajku Róbert Petrovický. Vo výprave SR bolo 50 športovcov. Slovenskí reprezentanti dosiahli zásluhou

5. miesta ženskej biatlonovej štafety dva olympijské body. Štartovali reprezentanti 78 krajín.
- Trénerka olympijského víťaza 1972 v krasokorčuľovaní Ondreja Nepelu Hilda Múdra a divadelník Stanislav Štepka pokrstili 17. apríla 2002 oficiálnu publikáciu SOV „Salt Lake 2002“ autorov Antona Zerera, Petra Pospíšila a Jána Súkupa.
 - Slovenský olympijský výbor otvoril slávnostne 24. septembra 2002 svoje nové sídlo na Kukučínovej ulici 26 – Slovenský olympijský dom.
 - 24. septembra 2002 sa uskutočnilo prvé zasadnutie novoutvorenej komisie športovcov SOV, ktorú viedol hokejista Jerguš Bača.
 - Galavečerom 21. decembra 2002 oslávil SOV v bratislavskej Redute desiate výročie svojej existencie. Olympionikom desaťročia sa stal vodný slalomár Michal Martikán pred ďalšími vodnými slalomármi Petrom a Pavlom Hochschornerovcami a plavkyňou Martinou Moravcovou. Olympijským kolektívom desaťročia sa stala štafeta biatlonistiek.

Slovenskí olympionici desaťročia, vyhlásení na galavečere SOV v decembri 2002. FOTO ŠTARTFOTO

- 2003 – V Opere SND sa 25. januára 2003 uskutočnilo slávnostné valné zhromaždenie SOV pri príležitosti 10. výročia založenia Slovenského olympijského výboru. Medzi viacerými prominentnými hosťami zo zahraničia sa na slávnosti zúčastnil aj prezident MOV Jacques Rogge, ktorému Univerzita Komenského počas jeho návštevy v Bratislave udelila Veľkú zlatú medailu.
- 6. augusta 2003 vznikla dcérska spoločnosť Olympijskej marketingovej spoločnosti, a.s., Slovenská olympijská marketingová – SPORT, s.r.o.

- Európske olympijské výbory (EOV) 11. decembra schválili za člena svojej komisie športovcov ako zástupcu zimných športov hokejistu Jerguša Baču.
- V Olympijskom múzeu v Lausanne si podpredsedníčka SOV pre olympijské aktivity a bývalá špičková atlétka Mária Mračnová prevzala ocenenie Medzinárodného výboru fair play UNESCO (ICFP) – Trofej fair play Jeana Borotru. Ako prvá Slovenka v histórii získala najvyššie medzinárodné ocenenie za celoživotné pôsobenie v duchu fair play.
- 2004 – S cieľom čo najúčinnejšie prispieť k olympijskej výchove v Európskom roku výchovy a vzdelávania prostredníctvom športu SOV pripravil veľkolepý celoročný projekt „Posolstvo Slovenska olympijským Aténam.“ V jeho rámci sa vo všetkých regiónoch Slovenska uskutočnilo množstvo športových aj kultúrnych aktivít, na ktorých participovalo celé slovenské olympijské hnutie.
- Strelkyňa Andrea Stranovská a vzpierač Martin Tešovič zložili 29. júla na Bratislavskom hrade do rúk prezidenta SR Ivana Gašparoviča pred odchodom na Hry XXVIII. olympiády v Aténach olympijský sľub.

Nástup výpravy Slovenska na slávnostnom otvorení OH v Aténach.

FOTO ŠTARTFOTO

- Na slávnostnom otvorení OH v gréckych Aténach 13. augusta 2004 niesol slovenskú vlajku vodný slalomár Michal Martikán. Vo výprave SR bolo 65 športovcov, ešte pred súťažou bol pre pozitívny dopingový nález z OH vylúčený atlét Milan Haborák. Slovensko obsadilo v medailovom poradí 201 zúčastnených krajín 29. miesto so šiestimi kovmi (2 – 2 – 2). Prvú našu medailu v Aténach získal 15. augusta v kategórii do 66 kg džudista Jozef Krnáč. O deň neskôr pridal strelec Jozef Gönci bronz vo vzduchovej puške. V jeden deň (18. augusta) Slovensko vo vodnoslalomárskom areáli Hellenikon

získalo za 36 minút dve medaily! O zlato sa ako prvá slovenská športovkyňa v histórii postarala kajakárka Elena Kaliská, o striebro singlkanoista Michal Martikán. Ďalší vodní slalomári, bratia Peter a Pavol Hochschornerovci, 20. augusta ako prví slovenskí športovci v histórii obhájili olympijské zlato, keď vyhrali v debkanoe. Medailovú zbierku najúspešnejšej slovenskej výpravy v histórii uzavrel 27. augusta bronzom na 1000 m trati štvorkajak v zložení Richard Riszdorfer, Michal Riszdorfer, Erik Vlček a Juraj Bača.

- Na 29. valnom zhromaždení SOV 20. novembra 2004 v Bratislave bol za predsedu SOV opätovne zvolený František Chmelár. Podpredsedami SOV sa stali Vladimír Miller (letné športy), Igor Nemeček (zimné športy), Mária Mračnová (rozvoj olympizmu). Valné zhromaždenie schválilo rozšírenie VV SOV z deviatich na jedenástich členov. Novými členmi výkonného výboru SOV sa stali Jozef Bazálik, Karina Habšudová, Ľubor Halanda, Zdenko Križ, Ľubor Štark, Anton Tkáč a Jozef Vengloš. VZ SOV zrušilo etickú radu. Po prvom zasadnutí novozvoleného VV SOV na záver valného zhromaždenia oznámil predseda SOV, že výkonný výbor sa rozhodol nepredĺžiť pôsobenie Martina Benka vo funkcii generálneho tajomníka SOV.
- 2005 – 1. februára 2005 do funkcie generálneho tajomníka SOV (neskôr sa jej názov zmenil na generálneho sekretára) nastúpil Jozef Liba.
- Predstavenstvo Olympijskej marketingovej spoločnosti, a.s., na základe odporúčania výkonného výboru SOV rozhodlo o zrušení Slovenskej olympijskej marketingovej – SPORT, s.r.o. a o zmene názvu Olympijskej marketingovej spoločnosti, a.s., na Slovenská olympijská marketingová, a.s. (SOM, a.s.).
- V decembri 2005 sa skončilo členstvo Martina Benka vo výkonnom výbore Európskeho olympijského výboru (EOV). Na valnom zhromaždení EOV v Dubline bol Jozef Liba zvolený do komisie EOV pre EYOF.
- 2006 – 27. januára na Bratislavskom hrade zložili slávnostný sľub do rúk prezidenta SR Ivana Gašparoviča v mene výpravy olympionikov na ZOH v Turíne biatlonistka Martina Halinárová-Jašicová a v mene výpravy paralympionikov na ZPH v Turíne telesne postihnutý biatlonista Vladimír Gajdičiar.
- 3. februára 2006 vyšla reprezentatívna publikácia SOV k XX. zimným olympijským hrám v Turíne - „Who is Who“. Jej autorom bol Ľubomír Souček.
- V talianskom Turíne na XX. ZOH štartovalo 10. – 26. februára 2006 spolu 58 slovenských športovcov. Slovenskú vlajku na otváracom ceremoniáli niesol sánkar Walter Marx. Výprava dosiahla najúspešnejšie vystúpenie na ZOH pre Slovenskú republiku. Snoubordista Radoslav Židek 16. februára 2006 získal prvú medailu pre samostatné Slovensko na ZOH. V novej disciplíne – v snoubordkrose – obsadil striebornú pozíciu. Zhodne na piatom mieste skončili družstvo hokejistov a biatlonista Marek Matiaško v pretekoch na 20 km.
- Na galavečere SOV 25. marca v bratislavskom hoteli Holiday Inn pokrstil strieborný medailista zo ZOH 2006 Radoslav Židek oficiálnu publikáciu SOV „Turín 2006“. Zostavovateľom diela kolektívu autorov bol Marián Šimo.
- 13. júla predseda SOV František Chmelár a riaditeľ Národného športového centra Miroslav Haviar v priestoroch NŠC pokrstili publikáciu SOV „Olympijská výchova“, ktorú pripravil kolektív autorov na čele s Jánom Grexom.
- Novozvolený prezident EOV Patrick Hickey v auguste 2006 menoval Františka Chmelára za člena komisie EOV pre styk s Európskou úniou.
- Na medzinárodnom sympóziu „Pegagogický odkaz Coubertinovho dedičstva“ 13. októbra 2006 v Piešťanoch pokrstil olympijský víťaz v tenise Miloslav Mečíř katalóg SOV „Šport a umenie“.

- 21. decembra 2006 sa v spoločenskej sale PKO v Bratislave uskutočnilo slávnostné vyhlásenie výsledkov ankety Športovec roka 2006. Na organizácii SOV spolupracoval v Klubom športových redaktorov SSN. Športovcom roka sa stal strieborný medailista zo ZOH v Turíne Radoslav Židek, najúspešnejším kolektívom štvorkajak.